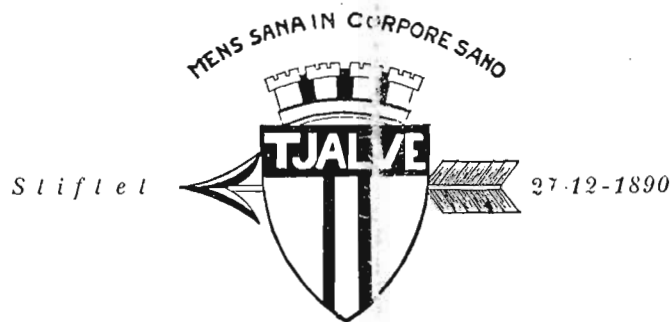

TJALVISTEN

IDRETTSKLUBBEN TJALVES MEDLEMSBLAD

14. årgang. Nr. 9.

Redaktør: Henning Nørgren, Arupsgt. 16

September 1930

Bladet utkommer 1 gang pr måned. Sendes gratis til medlemmer. Abonnementpris for ikke-medlemmer kr. 2.00 pr. år.
Redaksjon og ekspedisjon: O. Tønsbergs trykkeri, Kirkegaten 34.

Landskampene mot Sverige.

(Fra vore utsendte medarbeidere).

A-landskampen i Oslo har det vært skrevet så altfor meget om og B-landskampen sån passelig meget om og derfor vil vi her i Tjalvisten kun ta et lite resume over klubbens innsats i kampene. Som rimelig kan være nu i jubileumsåret bestod lagenes stammer av Tjalvister. Når nu disse tilsammen laget 18 av 22 mulige points, har vi all grunn til å være fornøiet, ja simpelthen stolte av deres innsats. Våre gutter har også en annen stor fordel og det er deres gode smittende humør. Zakken for eksempel gjør uvurderlig nytte på et lag og jeg tør påstå at Haug ordnet Carsons gode annenplass på 400 m. Dermed vil jeg ikke påstå at Carson ikke er så god som hans resultat viser, men han fikk den moralske støtte og selvsikkerhet gjennom Haugs rolige fremtreden. Det var forøvrig nettopp dette som gikk gjennom hele B-laget. Alle var i strålende humør, helt fra avreisen og etterhvert fikk de ertet hverandre op så resultatet måtte bli en stor seier. Hvis noen f. eks. tillot sig å tvile på Bogneruds seierschanser i 5000 blev han rent fornærmet. Men tilbake til våre egne gutter.

Sunde innledet med seier over arvefienden Lindstrøm og Sunde var derfor en av de få som var til å komme nær den dagen. Forøvrig hadde han god grunn til å være fornøid med sitt resultat. Altså 5 points.

Albrecht måtte se sig slått av verdensrekordholderen og en som var ennu bedre. Derimot løp han med hodet kaldt og sikret oss 2 points som beste nordmann.

Nordlie maktet ikke å slå sin svenske konkurrent, men la ham komme igjen neste år skal det bli en an-

ten dans. Jeg går nemlig ut fra Nordlie til den tid har overvunnet sin svakhet løpets første 130 meter. 1 points.

Arne Haug leverte en strålende 400 m. på Stockholms regntunge bane og seiret på 50,6. Han tok det tuli på oppløpssiden for å spare sig til stafetten. Det caller jeg lagånd. Han kunde nemlig sikret sig en bedre personlig og klubbekord, men ofret sig for laget. Altså 5 points.

Zakken jr. begynner å bli gammel i ringen nu og det kom vel med under de særdeles vanskelige forhold som hersket derborte og når årets svenske storkastere skulle ha stryk. Zakken fikk ingen riktig fulltreff, men hadde en usedvanlig jevn serie og alt tatt i betraktning kanskje hans beste hittil.

Stafettseiren var sikret fra Arne Haugs side etter sitt overlegne løp mot Sveriges nye stjerne Kanon Persson. Denne fikk en god leksjon i 300 m. løp og vi noterte 2 points i programmet efter Haugs løp, idet vi anså det umulig for Stenberg å tape 25 meter overfor en mann som Haug og Carson hadde lekt med. Stenberg trodde jo selv at han var ennu bedre enn disse. Imidlertid var det noe som heter Stenbergs nerver på oppløpssiden og disse tok ham i kraven og ristet ut av ham alt som meter krefter og sund fornuft. Han skulde selvfølgelig løpt rett mot mål som om den «svarte» var i helene på ham, men Stenberg løp simpelthen sin konkurrent imøte ved å snu sig tilbake for hvert steg. Vi hadde råd til å tape, heter det, men deri er jeg absolutt uenig

Wilhelm Blystad

Bånd-, Lisse- og Sytrådfabrikk,
— Etableret 1906 —

Kontor og fabrikk: Sandakerveien 52, Oslo
Telefoner: 71605, privat 72526

A. GRESVIG

STORGATEN 20
OSLO

Alt i sportsartikler

Landskampstafetten var den øvelse av alle vi hadde minst råd til å tape. Når vi ikke vandt denne gang vinner vi vel aldri. Det måtte da være med rent klubbblag — engang i tiden.

Trettentallet.

Det var 13-tallet som avgjorde landskampen til vår fordel. Lørdag morgen den 13. september kom vi til Stockholm. Ved utieeringen av startnummerne roper Zakken: Gutter, vi vinner, for jeg har fått nr. 13, og det betyr sikker discossier for mig. Samme dag, altså den 13., kjøpte Prah den nu så berømte mascot for 13 kroner. Lagets leder, Sverre Gundersen fikk plassbillett nr. 13 på bortreisen og tilfellet gav ham også soveplass nr. 13 hjemover. Såvidt jeg erindrer var vi 26 tilbords under måtidene på Exeisor, fordelt på 2 bord — altså dobbelt 13. På middagen som Svenska Idrottsförbundet holdt lørdag den 13, var det iallfall 13 tilbords. I kule kastet alle deltagerne vel 13 meter og *næste gang* er det vår 13. landskamp mot Sverige. *Hvad då?*

Red.

Klubbavisen

blir tynnere og tynnere for hvert nummer og jeg gleder mig til kritikken på generalforsamlingen fordi at jeg har svar på rede hånd. Det er nemlig kun en eneste mann i klubben som uopfordret har skrevet noe og det er selveste formannen og den dagen han er «utskrevet» tør jeg ikke tenke på. Jeg griper derfor siste chance, forresten også formannens ide:

«Herved utfordres følgende til å skrive i Tjalvisten»:

Eivind Rasmussen, minst 1 spalte.

Zakken jr., minst 1 spalte.

Sunde minst en halv spalte.

Arne Haug, minst en halv spalte.

Sverre Gundersen, den lange lovede artikkel.

Chr. Hansen, skulde ha skrevet om skytning, men nu kan det være det samme.

Kassereren Oscar Sandvig.

Disse her nevnte har innen 8 — otte — dager å innsende manuskriptet til redaksjonen og samtidig skal de utfordre 2 andre til å komme med like meget o. s. v.

Det bør bemerkes at den som er utfordret vil bli stående på bladets sorteliste inntil manuskriptet kommer. Listen vil bli opplått i hvert nummer.

Har du hørt?

at den svenske 500-m.-løper Magnusson av 300 sammenhengende dager, bare skulket i treningen 5 eller 6 dager?

at han legger mest arbeide på smidighetstreningen? og at han beregner å være i toppform først i 1932? når torskaften i Tjalve blir avholdt?

når innendørstreningen skal begynne?

om Holmenkollstafetten skal gå i begynnelsen eller midten av mai måned?

at neste års terminliste skal fastsettes på et betydelig tidligere tidspunkt enn før?

at hele styret sannsynligvis mottar gjenvalg hvis en del av medlemmene nu tar sig kraftig sammen, bl. a. kontingentskyldnerne?

Kretsmesterskapet for Oslo

blev arrangert 27. og 28. september sistleden i forbindelse med Charles Hoffs forsøk på å slå Järvinens 10-kampresultat. Stevnet arrangertes av O. I. L., Tjalve og Torshaug i forening. Foruten mesterskapet var der deltagelse av endel av våre beste utenbys idrettsmenn, bl. a. Reidar Jørgensen, Bognerud, «Hjalle», Strand og Oia Hagen. Stevnet gav endel ypperlige resultater, bl. a. må nevnes ny *norsk rekord* av Olav Sunde i spydkast, beste hånd med 66,86. Sunde vilde gjerne se hvad han var god for sammenlagt og resultatet blev at han «danket» Høkkners gamle verdensrekord med ca. 3 meter! Heia Sunde! Foruten ypperlige resultater såvel i det ordinære mesterskap som i de løp hvortil der var «innbudt» deltagelse, bør Hoffs resultater i «den ensomme 10-kamp» fremheves som rent fenomenale — kastene undtatt. Alt ialt et meget tilfredsstillende stevne, som dertil også bragte arrangørene endel kroner netto!

Efter kretsmesterskapsstevnet blev der holdt premieutdeling bak klubbhuset (banen måtte rømmes på grunn av fotbalikamp). Herunder blev der overrakt Charles Hoff en sølvplate til erindring og som takk og påskjønnelse fra arrangørene. Den bar bl. a. de tre klubbers merker og navn. Den var fiks og ferdig og med pointsresultatet i 10-kampen inngravert — ca. 10 minutter efter 1500 meterens slutt! Ganske bra, ikke sandt, særlig når man betenker at det gjelder «sinker» og «saitstøtter»!

Fin i smak
herlig aroma
flott pakning

„**FLAG**”
55 øre pr. 10 stk.

Billigste
Virginiacigarett

„**STAR**”
40 øre pr. 10 stk.

Våre venner —

sportsjournalistene.

En såkalt «idrettsleder» blir i årenes løp å ligne med en slik Leydner-flaske som vi lærte om på skolen, han lades litt etter litt med — sprengstoff. Han blir slik hakket på, gjort til grin, satt i gapestokken, utskjelt ved enhver anledning av disse såkalte sportsjournalistene, at han, om han ikke kan bli utladet ved en eller annen anledning, må eksplodere! Såvidt jeg husker fra fysikken gikk det an å utlade en slik Leydner-flaske ved å anbringe en nål eller spiss på den hvorved det opsamlende stille og rolig strømmet ut. Det er det jeg nu vil forsøke — om jeg ikke gjennom spissen av min «Ducfold Parker» skal kunne utlades for så megen opsamlet galde at en eksplosjon kan undgås. Tro ikke at det er bare mig dette er tilfelle med. Mange av journalistene hadde godt av å være tilstede ved et eller annet møte av idrettsmenn eller stevne—arrangører ff. eks., så skulde de få høre hvad slags mennesker de ansees for å være.

Jeg vil kort og godt anføre endel eksempler som faktisk har forekommet i denne branche og la dere selv dømme. Jeg håper at redaktøren ikke vil innata noe som helst tilsvær fra disse karene og hvis han gjør det, da å la det utstå ett år eller to på grunn av plassmangel. Det er den praksis de selv benytter sig av!

Altså: I en mindre utbredt bladlapp her i byen blev der skrevet meget smukt om et stevne som skulde arrangeres. Det var et stort stevne og det forhjente således fullt ut å bli slått til lyd for i forveien. En 3—4 dager før stevnet ringer vedkommende journalist op med forespørsel om de ikke skulde ha noen annonse. Arrangørene var blitt enige om at det ikke vilde betale sig med noen annonse i denne avislapp og beklaget o. s. v. — Da vilde han ikke skrive noe mer om stevnet, iallfall ikke annet enn dårlige ting! Sportsjournalisten hadde nemlig provisjon av annonsene! Hvis man ikke vilde la ham tjene noe ved å annonsere hos ham så var stevnet det rene skitt og de deltagende idrettsmenn elendige! Jeg er ikke helt stø i alle fremmedord — men tror de ikke at korruptjon passer på dette tilfelle? Hvis imidlertid dette ord skulde være injurierende, må de betrakte det som ikke skrevet, vi har nemlig ikke råd til å få medlemsbladet dømt til å betale bøter for injurier.

En annen avis ringer op (selvfølgelig midt i arbeidstiden). «Skal ikke vi ha den annonsen som stod der og der?» Vi mente at denne annonse her var bortkastede penger, men vedkommende bladmann hadde fått beskjed fra sin redaktør om at man skulde ha annonsen! Om de ikke fikk den

skulde de skrive at stevnet var dårlig!

I en avis har der flere ganger på den mest fremtredende plass og med svære typer stått artikler som er det rene sludder av uvederheftighet. Den idrettsmyndighet saken gjelder sender inn en kort redegjørelse i høitidelig form, undertegnet av styrets samtlige medlemmer. Avisen tør jo ikke — i dette tilfelle — nekte plass, men setter det med minst mulig petit og gjemmer det bort på annonsesiden mellom to advertissomenter om — friske gummivarer!

En redaktør får et lengere tilsvær i en sak som han har eksellert i i lengere tid. Han lover å ta det inn. Vet de hvordan? Jo, han stryker ni tiendedeler av artikkelen og efter å ha rettet det resterende slik at det kan stå alene, slår han det op med størst mulig utstyr — uten å ta hensyn til om det får en ganske annen mening enn den artikkelen hadde.

En redaktør blir spurt av en av sine venner hvorfor han ovenfor en mann innen idretten slik som han gjør, det er jo ingen virkelig grunn til det. Han svarer som den naturligste ting av verden: «Jeg vet at han er en bra kar forsåvidt, men vi selger jo 10 nummer mer i Tran-g-vik om jeg skjeller ham ut i avisen».

I en avis stod der forleden en kritikk over at et stevne begynte forsent. Imidlertid var det vedkommende redaktør selv, som var skyld i at stevnet begynte ca. 10 minutter forsent. Ved henvendelse til ham fikk man bare det svar, at det ikke var ham som hadde skrevet det! Noen beriktigelse eller forklaring er selvfølgelig ikke inntatt. — La ikke din høire hånd vite hvad den venstre gjør — hvis du ikke kan tjene på det!

Et par av våre største aviser vilde næsten ikke ta noen forhåndsmøte av et utmerket stevne fordi en viss idrettsmann, som er lite likt på grunn av sin «sivile» optreden, skulde delta.

— Ja, jeg kunde fortsette i det uendelige men dette kan kanskje være nok. Synes de det er noe rart om mange, som i årevis har arbeidet kveld efter kveld i sin klubb, i kreft, eller i forbund som i uker hver eneste dag har ofret hele sin fritid foran de store stevner, som tross de iherdigste protester så å si blir tvunget til «å ta jobben» — synes de det er noe rart om man føler et brennende ønske om å få være alene med en eller annen av disse «skriblere» en liten stund — med dørene låst! Når man tenker på at disse på den ene siden har betaling pr. linje eller provisjon for å kritisere de andre som ikke har annet enn utgifter for sitt arbeide — ja, er det noe rart om man blir ham?

Puh! Jo, det ligger virkelig! Jeg tror jeg atter er preparert

Alltid nytt i

Dresser

Frakker

Kapper

SEVERIN JACOBSEN

3 Storgaten 3

til å motta ny ladning — en kortere id. — Er til og med blitt så mimelig at jeg skynder meg å konstatere at det virkelig også finnes kjekke karer blandt våre venner sportsjournalistene. Hvis bare alle disse siste vilde være oss idrettsmenn behjelpelig med å spare time ut hvor der er gråt og tenners gnåsel. Noe bedre fortjener de ikke. For av alt det slette på denne jord er vel intet så motbydelig som en journalist som av pengehensyn selger sin mening og rettferdighetsfølelse, enten det skjer pr. linjebetaling eller som provisjon, disse om har solgt sin førstefødselsrett for — en rett dinser!

f.

Marsch.

Det er nu 14 år siden jeg fikk dette blå pene merket — marsjmerket! Ja, årene går og — hårene går. Det er bare det en må frykte for, det heter jo at visdommen kommer med de grå hår, men hvordan går det med oss som mister håret før det får tid til å bli grått? Vi kan altså aldri oppleve visdommens år og dette får altså bære skylden for at jeg fant på å ta utholdenhetsprøven til gullmerket ved «å gå Arild».

Det letteste av alt var å bli anmeldt. Det var bare å gå *innom*, når man allikevel var i huset. Men så var det treningen da. Iallfall fikk man gå til kontoret den siste uken — hvis det da ikke regnet! Sekken blev dradd frem noen kvelder iforveien og tømt for sitt innhold av fiskesaker, teltplugg og alt det der og fylt med den mest populær-videnskapelige serie bøker som kunde finnes, samt rusk og rask som tilsammen var tilstrekkelig til å opfylle «det tunge kravet». Desuten skulde den se velfylt ut, ikke noen sån sammensmøring som en «hvepsetalje» som disse «gå»-maskinene i Arild ellers benytter sig av. Den blev prøvet på ryggen, jo det gikk, den så virkelig ut til å kunne inneholde 8 dagers niste. Dette var den grundige trening.

Ja, så startet vi da, en mann sa gå og vi gikk, børsa «hang» med pipa og bøilen hadde akkurat funnet hoftebenet å hvile på. Vi blev ifølge et par karer og vi tok det med stor ro og gikk og pratet og kikket på disse som hadde det så forfærdelig travelt så tidlig på dagen. Vi sang en liten stump engang i mellom og hadde en riktig behagelig søndags-formiddags-gåbort-tur. Men hvad pokker er *det* for noe? Har kona mistet en knappenål nedi den ene skoen? Av med skoen, nei, litt sann og grus blev jo tørret ut, men ingen nå! På an

Alle presenter i

Gull = Sølv = Plett

Kjøpes billigst i

Juveler-
forretningen

BRILLANT

Tlf. 24291 — Torvgt. 34 (vis a vis Glott)

igjen. Det kjennes ut som om knappenålen «yngler», de brer sig i begge skoen og jeg har en følelse tilslutt som disse fakirene må ha når de går barbent på spisse spiker! Men, man må jo minnes hin gamle islending som «ei haltet sålunge begge ben var like lange» — og begge bena og alt det øvrige var jo fremdeles i full orden. Ved Røa tar vi det siste «bestikk» og finner at vi har god tid. Jeg tar det hensyn til knappenålene som er nødvendig og spaserer pent og pyntelig den siste halvmil inn til Stadion. Begge «merkene» er vunnet og litt til. Det ærgerligste av det hele kommer etterpå. Tror De ikke jeg dagen derpå møter en gammel Tjalvist som sier: «Jeg så bare på resultatet til de 10 første og da du ikke var med der, trodde jeg ikke at du hadde startet». Har du hørt sånt tøis? Prøv selv å gå 3 mil på 2 gross knappenåler og med en rundes trening (på stuegulvet) som grunnlag. Jeg sier: Bare prøv!

f.

Medlemsmøte

avholdes i Idrettens hus, kabinettene i 2. etasje
onsdag 22. oktober kl. 20 (8).

Kassereren vil være tilstede og motta kontingent. — Erling Schjerven har lovet å vise oss endel av sine ypperlige filmer, så det er vel fare for at lokalene blir for små. Den store sal er imidlertid under oppusning, så det blir nok bare dem som kommer først som vil kunne skaffes sitteplass.

Diskusjon om forskjellige klubsaker, bl. a. hvordan årets jubileum på beste og værdigste måte bør feires, bridgeturneringer, utfordring av Bulls friidrettsgruppe til skikonkurranse i vinter, etc., etc.

Kassereren imøteser oppgjør av dem som har mottatt kuponghefter i år. Skulde noen mot formodning ennu ikke ha avsatt hele heftet, ønsker allikevel kassereren å få oppgjør for de som er avhendet. Kassereren treffes sikrest under styremøtene i Idrettens hus, 3. etasje, hver mandag fra kl. 20.

JODIXOD

Jodstift — jod i fast form

er et i ethvert hjem uundværlig desinfektionsmiddel for saar, betændelse og forstuvninger etc. Slipper ærgrelser med opbrændt kork og erstatter fuldt ut almindelig jodopløsning. — Faacs paa apotek.

Pris kr. 1.40 pr. stk.